

The Gax 2021

THE GAX 2021

🌟The Gax 2021🌟

Hva skal jeg si.

Kan begynne med et;

YES!!!!!!👊👊👊👊👊

At jeg og familien ens kom til Skåne i år for å møte svenske familien var jo bare det å vinne høyeste vinst på lotto.🙏

🌊The Gax 100 miles er et løp jeg drømt om å få løpe helt siden jeg hørte om det for første gang. Det er 161 km. (rettelse:164 km)

Det betyr mye for meg fordi jeg er født og vokst opp sånn ca i løypa til The Gax. 🌈Stor del av løpet går på sandstrand og 50%av løpet går direkte langs med havet.👉

Jeg forlot Sverige,Skåne og Österlen for 19 år siden. I rimelig dårlig stand.💔

Skakkjørt vilsen jente med både kropp og sjel fulle med blåmerke, blødende sår. 🌸Noen arr. Men de fleste klødde jeg opp blodige hver uke. Kunne ikke la de lege.💔

At jeg skulle komme tilbake hit og gjøre det jeg gjorde i helgen, det kunne nok ingen tro.

Aller minst meg selv💔

På torsdagen drabbades jeg as usually av ekstrem tvil og bottenlav selvfølelse og andre diverse ultrarelaterte nedvurderende følelser. 🍌

Fredagkveld med småpanikk når jeg jo måtte ordne kartet på gps'en og klokka. Alltid to set m kart/gps spor. Og tre dropbag. Tre?! Hva skal jeg med det?! 🛍️🛍️🛍️

Legge barna og pakke sekker og lade mekanismer. 🗺️🔋

Høll på å snuble på en dørterskel og brette beinet. Klarte meg såhvitt med livet i behold.

Kom på at jeg ikke drukket så mye de siste dagene. Faen,løpet er kjørt. Kommer dehydreres ila 8 minutter. Troen på å øverleve helgen sank💀💀💀

🏁“PÅ ERA PLATSER!KLARA,FÄRDIGA,SPRING!”🏁

Møtte en instavenn jeg hadde selsksp med en bit, [Anders Hansson](#), veldig hyggelig🙏

Så fant jeg en Jesper. Det viste seg vi hadde likt tempo og mye å skravle om.

Jeg løpte om en jente og dette viste seg bli den siste gang jeg så en jente i løypa.

Blev fortalt vi var nr 10.

10?! Shit vi løper for fort!

Det var ca 65 gr og steikende ørken sol.

Men det plaget meg ikke i det hele tatt. Jeg jobber i et veksthus👩

En lang grusvei ble litt mer hendelsesrik med plutselig fossende neseblod.🩸🩸🩸

Alltid blør en et sted...👩

En stor del av mine våtservietter kom godt med. Så ut som en lørdags-slagskjempe på avveie.

Jespers kone stod litt overalt i løypa under døgnet og forsynet oss med vann, noe som blev varmt mottatt. 🗺️

Jeg hadde min hovednæring tailwind i drikkeblæra på ryggen,vann i 2 softbottels fremme.

Hver Check Point hadde jeg 2 nye stick m tailwind (gir 1,5 liter) og ny pose med smågodt.

Ved CP 1 (44 km) lå det mange slagne helter som prøvde komme seg i varmen.

Jeg jobbet raskt, inget behov for hvile. Lå 15 min foran tidsplanen.

Møtte [Adam Kahsai-Rudebeck](#) og [Robert Berntsson](#) .

Flotte karer og samtalene fløt som svetten i pannene våres.

Jesper kom ifatt og siden dess holdte han og jeg sammen.

Plutselig var vi nr 5 og 6. Hæ?! Vi?! Nå?! 😂

Utrolig flott natur 🌿

Kohager, grusveier og flytstier gjennom lysegrønne bokskoger. 🌿

Skulle tatt terrengsko tenkte jeg veldig stille.

Men hva vet man når man aldri løpt løpet før 🧑🏃

🌲 Bakkene og terrenget 🪨 her var null, nullnullnull i forhold til i Norge og min hverdag, så jeg hadde (faktisk) ikke en eneste hatisk tanke om hverken røtter, kongler, steiner eller bakker.

Det gikk så bra atte!

Jeg skal erkjenne jeg gikk ut hårt.

Satset allt 🦵 Eller. Høll jevnt tempo.

Hadde en plan. En litt hårete plan.

Heiermeldinger tikket inn jevnt under døgnet. Folk høll koll på min plassering. Takk! ❤️

Men tror noen undret.

Ja.

Gikk ut sterkt.

Hadde ét mål for sikte. 21 timer. 🦋

For første gang noen gang hadde jeg familien med meg. 🌹

Overallt.

Min man [Lasse](#) og min pappa [Kenth](#) kjørte meg til Ystad og heiet meg iveri.

Halvveis i Haväng dykket min fine yngste bror [Johannes](#) med familie opp m masse energi, vannmelon og cola.

Varm i sjelen. ✨

Mitt på en blomstereng kl sein kveld sto plutselig min fine kusine [Elin](#) med barn og mann og heiet og ropet.

Jeg felte en tåre av lykke mellom skratt og ekstremt mye ord på ekstremt kort tid.

Blandt de små husene i Vik midt i natta hørte jeg plutselig ” SØSTRA MIIII!!! TJOHOOOO!!!!”

Min eldste bror Henrik hadde tatt festen med seg og sto og heiet oss frem på sjarmerende skånsk norsk dialekt med gutta sine, skålet med GT'n 🍷 og vi fikk en cola og PRO milkshake. Noen av gutta lo og skaket oppgitt men imponert på hodet når jeg energisk fortalte vi kun hadde 6 mil igjen. 🦋

Gledestårer, høye skratt og high fives, beinen som nå hadde 10 mil i seg følte fantastiske.

Jeg og Jesper løpte på bra. Ekstremt bra denne eksotiske varme natt 🏃🏃🔥

”Dere begynner knappe inn på nr 2!”

WHAT?!

O yes baby!

Vi hadde lenge vært nr 3 og det viste seg at denne plasseringen skulle vi holde nesten helt inn til siste CP i Sandhammaren. 🏃🏃

Det gav en helt syk og godt trengt kick 🦊

Haväng-Kivik- klattret opp Stenshuvud- Baskemölla-Simrishamn-Brantevik.

Plutselig ser vi hodelykter bak oss.

HÆ?!

Vi som løper som ustoppelige maskiner! 🌀 Powerpeople med powerbein og powerminds!!

Møkk da.

Inga pauser ved de provisoriske vannstasjonene.

Løp bare løp 🏃

Run Forest run 🏃

Jeg begynte kaste opp 🤢

Why? Tja. Si det.

Trettheten begynte komme. Brutalt og hart. 😞

Sandstrand.

Det er en sang. Møkkasang.

Sandstranden her har jeg løpt på maaange ganger! 🌴🏠 Vi har hytta her! ❤️ Nydelig! Jeg elsker det!

Men nå var jeg trøtt i øynene. Skikkelig. Ikke i kroppen men i øynene.

Jesper var sterkere enn meg nå så jeg lot min nye venn gå. Sørgelig men helt riktig 🙏

Han fortjente en pallplassering noe jeg visste han kunne ta. Men ikke med meg.

Trettheten og kvalmen var overveldende.

Gikk. Bannet og kastet opp.

Havet var vilt og vakkert denne natt 🌊🌊🌊

Løp og kastet opp.

Månen var full og illrød. 🤢

Drakk og spiste og kastet opp og løp. Folk løp forbi meg. Jeg ville nyte men det var vanskelig.

Havet bruste ukontrollert 🌊

Sjælvaste faen da.

Erre muli. Helvetes dritt.

Melding 📞

Av mine barn på en mørk strand med lommelykter..?

Åh!

Jeg begynte løpe!

Herre gud de var der fremme i Sandhammaren!!!

Dette var et av de fineste øyeblikk jeg vært med om! Min mann og mine døttre med plakater og lys og heiarop! 🧒🧒🧒📢📢

Sandhammaren og CP 3, 131 km, kl 03:30.

Hit kom jeg kun 30 min etter skjemaet om å komme inn under 21 forbaskede fine timer. Det er jo råbra! 🍷

Men det visste jeg ikke da for akkurat da var jeg kjørt i bunn av tretthet og hoppløshet og tristess. 🤖

Kaffi og ny t-shirt, mer vann og blandet mer tailwind. Null matlust. Satt i en stol og skaket m øynene lukket. Frøs. Var litt urolig over at barna min fikk se meg slik. Min eldste datter forsikret meg om at

"Det er ingen skam å snu, mamma ❤️", yngste datteren min klappet kjærlighetsfullt på meg og spurte forsiktig om all mat det borte på bordet kun var for løperne eller om barn å fikk smake ❤️

Min mann og pappa forsikret meg gang på gang etter mine oppgitte uttal om at det var en halv evighet igjen til Ystad, at det ikke alls var langt igjen. Skjønte ikke hva de snakket om og fremfor allt skjønnte jeg ikke hvordan arrangørene telte km.

30 km igjen? Næhæ, det er jo KJEMPEMANGE steder jeg må innom før Ystad! Herre gud livet føltes tungt. 🤔

Men.

Alltid et men.

-det koster mer å gi seg enn å fortsette ✂️

Det vet jeg altfor godt. Aldri igjen.

Så jeg gadd ikke sitte der og hutre og tykke synd på meg sjøl i all uendelighet. Var redd en jente vill dykke opp. 😬

Mer kaffi ☕☕☕ så tusen takk for oppmøte min fantastiske nydelige fine familie! Men jeg må til Ystad! Jeg har en jobb å fullføre!

De ropte energisk etter meg at de henter meg der!

♥️ For en gjeng ♥️

Gråt litt av lykke og trøtthet.

Sen husker jeg ikke mye. Biten frem til Kåseberga var den lengste i løpet. Jeg kastet ikke lenger opp men øynene lukket seg. 😭😭😭 Husker ikke når det begynte bli lyst.

Jeg hadde fin kropp og beinen var bra.

Stranden var uløpbar med de store steinene og kvikksand lignende konsistens.

Fantastisk kombinasjon men ikke om man er med i løpekonkurranse og har et stort ønske å ta seg fremover. 🏃🏃🏃🏃

Klatret opp trappene og opp til røkeriet. Sendte mld og fikk posisjon på jenta bak meg, jeg var langt foran.

Sen krøp jeg ihop i fosterstilling i veikanten, satte alarmen på 20 min og sovnet 😴😴😴

Våknet etter 10 min og var som ny! Når man gjør noe slikt som å legger seg ned å sover i en konkurranse må man vite det fungerer. 🙌

Dette har jeg vært nødt til å gjøre før og det jeg visste var at jeg ikke hadde noe valg.

I tillegg fungerte det 💪

På med musikk, råløpte opp trappene til Ales Stenar, gjennom kohager 🍀 og forbi grotesk mange kuer og over de fantastiske kullene høyt opp i luften ved siden av havet! 🍀🍀🍀

🌸 Jeg fikk Sound Of Music feeling av hele setningen! 🌸

Jeg var en dansende Maria! 🎵🎵

Min hiphop dånet i lurene og jeg var on track igjen. 🌸

Her oppe hadde jeg det så fint! 🍀

En 100 mil lang sykkelvei drepte sen min livslust. 🚲

Måtte på nytt ta en 10 min powernap på en sanddyne i det jeg nådde Nybrostrand. Øynene gikk ihop. 😬

2 tyske turister og 3 engelske spurte om det gikk bra.

Jeg lå med fjeset godt planta ned i sanden og øvrige kroppen litt tilfeldig plassert rundt.

Gadd ikke krype ihop, lå som en velta ku så skjønner de spurte. 🙄🙄

Hvis jeg ikke vært fullt utstyrt med diverse sportslige gjenstander, gps'en nærmest hjertet og startnummer, ville jeg uten tvil sett ut som en over middels festglad jenta ute på nattlige eventyr, litt lost in space og veldig ensom.

Som for 19 år siden.

"I'm very ok, I just have been running for a while so I'm just a little bit tired, thank you very much"

Den velta kua kom seg på beinen etter 10 min.

Resten inn til mål løp jeg. 🐎

Grisetrøtt, men bannemeg som jeg løp.

Like a queen 👑.

Nå begynte jeg skjønne at jeg nok kom til å vinne.

Litt rar følelse fordi mitt tidsmål hadde passert. 🤔

Kan jeg være fornøyd med å vinne tross at jeg ikke nådd mitt mål?

Løpte og tenkte på dette. Fikk tiden til å gå.

Mitt A- mål var 21 timer (for å øve meg til Spartathlon, der må de første 161 km av 246 gå på 21 tim).

Mitt B-mål var 22 timer (et av kravene til å bli med i lotteriet om å delta i Spartathlon)

Tårer rann nedfor kinnene mine.

Jeg løp som en supergirl 🦸♀️

Syntes jeg der og da.

Jeg visste ikke hva klokken var men jeg visste jeg misset mitt mål.

Men jeg kom til å vinne 🏆

Løp og hulket på strandpromenaden inn til Ystad mens jeg lo høyt og sang.

De tidlige morgenløperne var ute. 🦄

Jeg var en sein natranglere. 🦉

🏃♂️ Jeg løp som en gal opp trappene over togsjennene. 🏃♂️

Ikke vondt noe sted!

Frisk kropp som buret meg rundt halva Skåne! Trettheten var borte.

Og nå fikk jeg neseblod igjen 🩸🩸🩸 Våtserviettene var slutt for lengst så trykket inn en bit av buffen i nesen.

Genial oppfinnelse!

Har alltid med en buff eller to!

Jeg så mål og jeg hulket enn en gang til 🏁

Mine døtre og min mann sto og heiet, ropet og viftet med et plakat større enn en Oslo-leilighet. 🇳🇴🇳🇴

Min pappa kom farende på mc'n sin. Min mamma og min sønn heiet hjemmifra slik de gjort hele døgnet 🙏🇳🇴

🏆 Kl 08:55 løp jeg inn på S:t Knutstorg som vinner i dameklassen i The Gax 2021, på 22:55 timer. 🏆

Jeg misset mitt mål og det var ikke særlig bra tid, jeg kan bedre- men jeg vann. 🏆

Jeg satset allt og vant helften. Men alikevel alt. På en måte.

Jeg var like skakkjørt nå som for 19 år siden.

Men jeg var i vater. Er i vater.

Jeg kom tilbake 19 år senere og vant mitt drømmeløp ❤️

Dette var stort, folkens.

Jeg hadde nok en gang vært i krigen. Og nok en gang vunnet. ❤️

Takk min familie ❤️ Love you 🇳🇴🇳🇴

Takk alle fine funksjonærer 🇳🇴

Takk til [Tailwind Nutrition Norge](#) som tror på meg og stiller med verdifulleste næring 🙏

[#runlikeagirl](#)

Blaker Idrettslag

Romerike Ultraløperklubb